

Isten és az én szeretett dolgaim

Köszöntés: „Szeretlek benneteket – mondja az Úr. De ti azt kérdezitek: Miből láthatjuk, hogy szeretsz minket? [...] Saját szemetekkel fogjátok látni, és magatok fogjátok megvallani: Nagy az Úr Izráel határán túl is! [...] Az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az atyákhoz (Mal 1,2.5.; 3,24a).” Ámen.

Gyülekező ének: 326. dicséret: 1-3. versei: „Dicsőség mennyben az Istennek...”

Fennálló ének: 324. dicséret: 1. verse: „Örvendjetez keresztyének...”

Fő ének: 324. dicséret :2-4. versei: „A Megtartó ma született...”

Előfohász: „Ma este megtudjátok, hogy az Úr hozott ki benneteket Egyiptom országából. Reggel pedig meglátjátok az Úr dicsőségét. „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt (II Mózes 16,6-7; Mt 2,1b-2).” Ámen.

Lekció: Máté evangéliuma 1. rész 18-25. versei: *„Jézus Krisztus születése pedig így történt: Mikor anyja, Mária már jegyese volt Józsefnek, de még nem keltek egybe, kitűnt, hogy áldott állapotban van a Szentlélektől. Férje, József, aki igaz ember volt, és nem akarta őt szégyenbe hozni, elhatározta, hogy titokban elbocsátja. Amikor azonban ezt végiggondolta magában, íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: József, Dávid fia, ne félj feleségül venni Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: „Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuelnek nevezik majd” – ami azt jelenti: Velünk az Isten. József pedig, amikor felébredt álmából, úgy tett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki, és feleségül vette őt, de nem érintette addig, amíg meg nem szülte fiát, akit Jézusnak nevezett el.”*

Előima: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! Hálát adunk Neked, hogy itt lehetünk, és Előtted elmondhatjuk mindazt, ami hiányzik a mi életünkből. Bűnvallást teszünk, hiszen olyan régen nem hajtottunk térdet Előtted. Olyan régen nem mondtuk el Neked szívünk vágyát, és lelkünk nagy óhaját. Szánjuk és bánjuk, hogy nincs időnk Rád, Aki megalkottál minket és naponként vigyázol ránk. Szeretnénk ma elmondani Neked, hogy mennyire kívánjuk a változást, de erőnk oly kicsiny akarunk nagyon gyenge, és olyan semmilyen igyekezetünk. Mennyei Édesatyánk, kérünk, add ma nekünk a Te ígéreteidet. Valósítsd meg a mi életünkben Önmagadat, szeretetedet, hűséged. Olyan sok mindenre mondtunk már igen, de valójában Te hiányzol a mi

mindennapjainkból. Bocsásd meg, hogy csak egy hosszú hétvégébe próbáljuk belesűriteni ezen az éven is szeretetünket. Mégis arra kérünk, ne vess meg bennünket e fajta hozzáállásunkért, és add nekünk élő Igédet, hogy az sokáig éljen bennünk, általunk és körülöttünk. Küld el Szentlelked, hogy a több mint kétezer éves csoda, ma itt bennünk valóság legyen. Szüless meg ma, drága Úr Jézus, mindannyiunk szívében, hogy elhiggyük, Te azért jöttél, nekünk életünk legyen. Ajándékozd meg lényünket cselekvő szeretettel, amelyben nem pusztá szavak az élet jelei, hanem valódi tettek és mindennapi lehajlások, egymás felé fordulások. Krisztusét, a mi értünk született Megtartónkként, hallgass meg minket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 8. zsoltár 4. verse: „Csudálván mondom...”

Textus: Pál apostol Korinthusiakhoz írott első levele 16. rész 14. verse: *„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!”*

**Jézust Ünneplő, élő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim
az Úr Jézus Krisztusban!**

Milyen közel állnak egymáshoz a következő igék: adni – kapni; ajándékozni – elvenni; tisztelni – megalázni; odafigyelni – elvárni; elengedni – kényszeríteni; megbocsátani – haragudni; megbízni – gyanakodni; együtt érezni – közönybe burkolódzni; hinni – kételkedni. Mégis magukban hordozzák a legnagyobb alapvető igazságot, amit egy kislány olyan áhítattal számolgat a margaréta-szirmokon keresztül: „Szeret vagy nem szeret?” Ma, mindnyájan többre vágyunk. Ma, mindnyájan mást szeretnénk. Ma, amikor itt vagyunk Isten házában, életünk számára olyan irány kell, amelyik kitart a mindennapokban is. Ma, nézzük meg Isten Igéjén keresztül, hogy mi a szeretet és egész ünnep alatt imádkozzunk azért, hogy eljussunk ahhoz a nagy válaszhoz, amit János, a szeretett tanítvány így fogalmaz meg: *„Isten szeretet (Ijn 4,16).”* Pál apostol a szétforgácsolt korinthusiaknak azt írja, hogy a szeretet kölcsönösség. Az az egymás közötti kapocs, amivel kifejezzük, mit érzünk a másik iránt. Miért fontos nekünk a másik személy? Mennyire érezzük hiányát, amikor nincs mellettünk? Kölcsönösen hatunk egymásra. Egy reggeli puszi az iskola felé indulva, egy ölelés a

mindennapok nyomasztó teendői között. Egy biztató mosoly. Egy kimondott szó: „Ügyes légy! Gondolok Rád! Drukkolok!” Mind-mind azt fejezik ki, hogy fontosnak, értékesnek, szerető személynek tartjuk a másikat. A szeretet kölcsönös. Egymás között és egymás iránt kifejezi a mi legteljesebb hálánkat, hogy van nekünk és hogy mellettünk áll. Velünk együtt gondolkodik, velünk együtt mozog. Felvállal bennünket. Mindent megtesz, hogy nekünk jobb legyen. Hogy jobban értsük a kölcsönösség fogalmát hallgassunk meg egy történetet. A férfit Flemingnek hívták, szegény skót farmer volt. Egy napon miközben a megélhetést próbált szerezni családjának, egy hangos segélykiáltásra lett figyelmes. Eldobta szerszámainak és odaszaladt a láphoz. Egy rémült fiút talált ott, derékig elmerülve a fekete iszapban, aki kiáltozva próbálta kiszabadítani magát. Fleming farmer megmentette a fiút a hosszas és borzalmas haláltól. Másnap egy díszes hintó állt meg a szegényes viskójuk előtt. Egy elegáns nemes ember szállt ki belőle, aki a megmentett fiú apjaként mutatkozott be. „Szeretném megfizetni neked” – mondta– , hogy megmentetted a fiamat.” A farmer egy legyintéssel elutasította: „Nem tartozik semmivel, én csak a dolgomat tettem.” Egyszerre csak a kunyhó ajtajában megállt a farmer fia. „Ez a te fiad?” – kérdezte a nemes ember. „Igen!” – válaszolt büszkén a farmer. „Egyezzünk meg! Engedd meg, hadd biztosítsam azt az oktatást gyermekednek, amit az én fia fog kapni! Ha a gyermek olyan, mint az apja, akkor bizonyára jó ember lesz belőle, mi pedig büszkék leszünk rá.” Így is történt. A fiú egyik legjobb iskolába járt Angliában, és amikor eljött az ideje, lediplomázott, a Szent Mária kórház orvosi Karán, és nemsokára az egész világ megismerte őt. Ő lett a kiváló Sir Alexander Fleming, a penicillin feltalálója. Évekkel később, ugyanennek a nemes embernek a fia tüdőgyulladást kapott és mi mentette meg az életét? A penicillin! Hogy hívták ezt a nemes embert? Lord Randolph Churchill. És a fiát? Sir Winston Churchill. Isten hasonlóan gondolkodott, mint ez a nemes ember. Áldott célok, áldott ígérek vezették ahhoz a megállapításhoz, hogy az embert meg kell mentenie. Ki kell húznia a

mély és halálos lápból. Minden fiának ugyanazt a gazdagságot kínálja. Mindenkinek ugyanazt adja, jó esélyt az élethez. Cselekvőleg hat. Úgy hat, hogy az ember megteljen szeretettel. Hiszen mit látunk? Nekünk egy gyermek adatik. Úgy jön közénk, mint minden családba a legnagyobb isteni ajándék. Kisgyermek. Úgy jön közénk, mint a kölcsönös szeretet beteljesedése. Úgy jön közénk, mint a bizalom és hűség kincse. Úgy jön közénk, mint a Legfényesebb Hajnalcsillag (ld. Jel 2,28; Jel 22,16), Aki által azt üzeni nekünk a mennyei Atya: „szeretlek benneteket!” Szeretlek, mert másképp nem tudok cselekedni. Szeretlek, mert annak ellenére, hogy olyan vagy, amilyen vagy, én akkor is meg akarlak menteni téged. Én a végsőig, én az utolsóig elmegyek érted. Én utánad nyúlok, én kikaplak, én veled megyek, leszek, én őrizlek, gondozlak és ápollak. Szeretlek benneteket! Istennek minden egyes üzenete a te és az én életembe ez: „SZERETLEK!” Egy olyan vallomás ez, amit nem lehet kitörölni az ember szívéből, sőt minden ünnep alkalmával ez az isteni döntés, ez a mennyei íz újból és újból megigézi a mindenkori embert. Ilyenkor decemberben is átjárja valami Több, Magasztosabb és Nagyobb. Más, mint az élet hétköznapijai. Minden más. De nem a káposztalevestől, hiszen azt az év különböző szakaszaiban is főzzük. Nem a karácsonyi élő pontytól vagy a bejglitől, hiszen azokat az év más szakaszában is megsütjük. Drága testvérem, Istentől, a kegyelmes Atya lehajló szeretetétől más ez az ünnep. Valaki ezt karácsonyi hangulatnak, valaki mennyei csodának, valaki a szeretet ünnepének, valaki kegyelemnek hívja. Pál apostol igéin keresztül bennünket is int ma az Úr. Figyeljete oda egymásra! Legyetek szeretetben élők. Szeretettel szolgálók. Isten az Ő szeretetére téged és engem méltónak tart. Tudatosan figyeljünk egymásra nem csak ezen az ünnepen. Aki a szeretetben marad, az az Úrban marad. Aki megtapasztalja, hogy milyen fontos adni a másiknak, megajándékozni a másikat, megbocsátani a másiknak, megbízni a másikban, együtt érezni a másikkal, mindent elengedni a másiknak, hinni a mellettem élőknek, az szeretet igazán. Szeret, mert tudja, hogy ő is sokat kapott a

másiktól, tőle is rengeteget elvettek, többször is megalázták, sok mindent elvártak tőle, sok mindenre kényszerítették, sokszor élt haraggal a szívébe, sokszor gyanakvóan cselekedett, rengeteg alkalommal közönyös volt, és mindig kételkedett, de volt valaki, Aki kitartott mellette. Ki az, Aki vele volt, aki bízta, aki támogatta? Ki az, aki melletted áll a végsőig? Ki az, aki téged úgy fogad el, ahogy vagy? Ki az, aki mindenét odaadná érted? Ki az? Édesanyád? Hűséges barátod? Férjed? Feleséged? Családod? Isten azt mondja, Fiában a Jézus Krisztusban: Nézd, én így szeretlek téged. Ő olyan Atya, Akik akkor sem feledkezik meg rólad, ha atyád és anyád megfeledkezik. (ld. Ézs 49,16) Jézus olyan barát, aki nem kér semmilyen szívességet, csak azt mondja: **„Ti az én barátaim vagytok (Jn 15,14)!”** Ő olyan társunk, Aki Bajvívónk és Hadakozónk. (RÉ 192. dicséret) Nincsen senki másban nagyobb szeretet. Nem rég hallottam egy rövid beszélgetést két édesanya között. Az egyik ki sem volt a panaszból: milyen sokat kell takarítani, mosni, főznie, és a karácsony előtt semmire sincs ideje, legfőképpen magára. Amit egyik nap elkészít, abból semmi sem marad másnapra. A férje és a gyermekek mindent megesznek. Neki semmi öröme ebben az életben, csak a rabszolgasors férje mellett, mondta mogorván az asszony. Mire a másik édesanya éppen akkor kínálta meg a frissensült kalácsból. A panaszkodó anyuka erre újból elkezdte: „Látod, nekem sohasem sikerül ilyen finom, foszlós kalácsot sütni. Mit tettél bele?” – kérdezte az anyuka társát. „Semmi újat, csak azt, ami a süteményes füzetembe le van írva.” – válaszolta. „De biztos tettél bele valamit, kérdezte ingerülten, hiszen az enyém sohasem sikerül ilyen finomra.” Mire a másik anyuka alázatosan csak ennyit mondott: „Igen, mégis van benne valami, ami több. Nagy adag szeretettel készítettem, mert tudtam, hogy a férjem és gyermekeim számára lesz.” Te, mit raksz mindennapi dolgaiddba, drága testvérem? Mivel ízesíted meg a hétköznapiakat? Minden dolgod szeretetben megy végbe? Isten belerakta életünkbe szeretete legjavát. Ne félj, mert ma neked is a legnagyobb ajándékot kínálja: Egyszülött Fiát. Neki nem volt más, amit

nekünk adhatott volna, de amilye volt, azt nem sajnálta tőlünk. Minden, amid van, a szeretet eszköze lehet a melletted élő életében. Szeressétek egymást azzal a szeretettel, amivel Isten szeret bennünket. Olyan rövid ez az élet ahhoz, hogy ne szeretetben teljen vagy továbbra is nélkülözni, hiányban szeretnénk élni? Isten szeretet. Maradjunk meg Őbenne. A kölcsönösség állapotában. Szerető és buzgón munkálkodó szülőknek. Szeretetre méltó gyermekeknek. Aranyos, mindig ölelő nagymamáknak, nagyapáknak, akik tudják, hogy nem lehet máshonnan meríteni a szeretetet csak a mennyből, mert ez a szeretet *„mindent hisz, mindent remélem, mindent eltűr és soha el nem fogy (IKor 13,7-8).”* Isteni szeret. Vajon a te életednek, a te dolgaiddnak szerves része a szerető és mindent neked ajándékozó Isten? Hogy függenek össze a te személyes dolgaidd Istennel, Aki a szeretet? Minden dolgodat a szeretet fűzi egybe? Az Úr szeretetének tanújele ez a világ és benne a te életed is. Teérted és énértem szállt a földre le. Drága testvérem! Dolgozz úgy, mintha nem lenne szükséged pénzre. Szeress úgy, mintha soha nem bántottak volna meg. Táncolj úgy, mintha senki se nézné. Énekelj úgy, mintha soha senki nem hallaná. Élj úgy, hogy semmit se kelljen megbánnod, abból, ami ért. Minden dolgod szeretetben menjen végbe, hiszen Jézusban Veled van az Úr. Ő Immánuellé lett, te pedig légy az Úré, hogy valóban elmondhasd minden dolgom az Úrtól van, Aki maga a szeretet és ebben a kölcsönhatásban éled a mindennapjaimat az Ő dicsőségére. Ámen.

Utóima: „Igazság lesz derekának öve, csípőjének öve pedig a hűség (Ézs 11,5).”

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik (Tit 2,11-14).”

„Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek Urának féltő szeretete viszi véghez ezt (Ézs 9,6)!”

„Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek (Jn 1,12-13).”

„Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen (Júd 24-25).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „A jótékonyyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik Isten (Zsid 13,16).”

Áldás: „Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent; aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg Istent, mert Isten szeretet. Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala (Ijn 4,7-9).” Ámen.

Záró ének: 326. dicséret: 4-5. versei: „Ó, Jézus, ne vess meg bennünket...”

Szabolcska Mihály:

Betlehemben

Szikrázó alkonyesti csillagok már
Jelentgették a kora éjet,
Mikor fáradtan Mária és József
Betlehembe megérkezének.

Gazdája a vendégfogadó háznak
Kint állt telt háza kapujába
S a szállástkérő vándorokat durván
Továbbkergette, meg nem szánta.

Áldott terhével Mária leroskadt,
Ott közelén a vendégháznak.
És megesett a szíve-lelke rajta
Az istállóbeli szolgának.

És akkor éjjel nagy fényes csodákkal
Lőn tele az egész természet.
A vendéglő gazdája kínos ébren
Gyötrődte át az egész éjet.

Nem bírt aludni. A búsás bevétel
Valahogy a lelkére lázadt:
Hasztalan számolt, nem tudott olvasni
Harminc ezüst pénznél továbbat.

S az istállószolganak akkor éjjel
Csodálatos álmai voltak:
Kárpitjai a kéklő menny-íveknek
A jászolfákig lehajoltak.

A szarufákról fényözön sugárzott.
A négy fal nőttön nőtt föl az égnek.
S hajnalra-kelve remegő szívében
Még visszhangzik az angyal-ének,

Az istállót fényes templomnak látja
-Barmai nagy-csendesen állnak-
És látja álmélkodva folyását
Az éjjeli álomlátásnak.

S míg jönnek a pásztorok és a bölcsek,
Ő a jászol belső végében,
Maga se tudja, mért, csak boldogan ott
Sír rejtelmes örömében.